

Protiradiotechnická činnost u vševojskové armády

Major Zdeněk Krpata

Použití radiotechnických prostředků a různých zařízení ve všech oblastech vojenskosti a značná závislost důležitých zbraní na jejich činnosti mají za následek, že vznikla řada účinných opatření a protipatření, zvaných ve svém souhrnu — **protiradiotechnická činnost**, která je součástí operačního zabezpečení vojsk.

Cílem protiradiotechnické činnosti je znemožnit nebo ztížit nepříteli použití radiotechnických prostředků, dezorganizovat jeho velení vojskům, snížit účinnost bojových prostředků a tím oslabit údernou sílu nepřitele a odolnost jeho obrany.

Charakteristickým rysem všech radiotechnických prostředků je vysílání a příjem elektromagnetických vln. Tyto základní vlastnosti umožňují v první řadě zjistit činnost radiotechnických prostředků a podle charakteristického způsobu jejich provozu určit i cíl jejich použití. Radiotechnický průzkum může tak zjistit nejen rozmístění spojovacích uzlů různých stupňů velení a jednotlivých zbraní, včetně zbraní hromadného ničení, ale ze způsobu práce lze vyhodnotit i pravděpodobnou dobu, místo a způsob jejich využití.

Vzhledem k tomu, že přijímací část radiotechnických prostředků za určitých konstrukčních předpokladů zpracovává každé odpovídající elektromagnetické vlnění v daném frekvenčním pásmu, je možné tomuto radiotechnickému přijímači dodat ke zpracování nejen klamné informace, ale i signály takového druhu, které příjem žádaného — užitečného — signálu úplně nebo částečně znemožní.

Těchto základních nedostatků, které již z principiálních důvodů není možné dosti dobře odstranit, se využívá při protiradiotechnické činnosti.

Kromě radiotechnického rušení je možné proti radiotechnickým prostředkům působit i fyzickým ničením anebo jinou maskovací činností, která vede k jejich oklamání.

Protiradiotechnickou činnost dělíme podle její účinnosti na tři základní oblasti:

- **rušení radiotechnických prostředků a systémů nepřitele;**
- **ničení a umlčování zjištěných a zaměřených radiotechnických prostředků nepřitele;**
- **maskování vojsk a objektů z hlediska protiradiolokačního.**

Největšího úspěchu a účinku v protiradiotechnické činnosti dosáhneme vhodnou kombinací těchto způsobů, jejich centralizovaným použitím a překvapivým zasazením na rozhodujících místech v různých obdobích operace. Základním předpokladem úspěšné protiradiotechnické činnosti je systematický radiotechnický průzkum radiotechnických prostředků nepřitele a to jak základní, tak i doplňkový.

Centralizovaně se plánuje protiradiotechnická činnost na vševojskové armádě.

* * *

Jaké jsou možnosti použití radiotechnických prostředků pravděpodobného nepřitele v útočné operaci vševojskové armády?

V pásmu jednoho armádního sboru se můžeme setkat s těmito radiotechnickými prostředky:

1. naváděcí systém AN/MSQ

je určen k navádění taktických letounů a řízených střel MATADOR a MACE na pozemní cíle.

Systém obsahuje zpravidla jeden sledovací radiolokátor typu AN/MPS 9 a jeden identifikační radiolokátor typu AN/MPX 7, který pracuje na frekvenci 1030 až 1040 MHz.

Sledovací radiolokátor MPS 9 má maximální dosah 320 km na frekvenci 2700 až 3100 MHz.

Kromě těchto základních prostředků se používá doplňkových rádiových prostředků v krátkovlnném frekvenčním pásmu, v druhém leteckém pásmu i směrových stanic.

Tyto systémy se umísťují zpravidla v několika pásmech, např. ve vzdálenosti 30 až 120 km, 120—200 km apod.

V pásmu armádního sboru můžeme počítat s 3—4 těmito prostředky.

2. radionavigační systém TACAN

Tento všeobecně používaný radionavigační systém pracuje na frekvenčním pásmu 962—1215 MHz, má 126 kanálů vzdálených od sebe 1 MHz a výkon 7 kW.

K zabezpečení činnosti letectva je třeba v pásmu armádního sboru počítat se 3—4 stanovišti a jedním střediskem řízení a uvědomování taktického letectva. K těmto je třeba připočítat 7—10 pomocných radiolokačních stanovišť. Stanoviště nebo středisko navedení a uvědomování taktického letectva bývá vybaveno přehledovými, výškovými i identifikačními radiolokátory různých typů a o různých počtech. Minimálně je každé středisko vybaveno 1 soupravou základních radiolokátorů.

Jednotky a svazky armádního sboru jsou vybaveny dalšími radiotechnickými prostředky.

Frekvenční pásmo	Počet	Určení sítě	Účastníci
KV	1	armádní administrativa	armáda – divize
KV	1	velitele sboru	sbor a divize
KV	1	průzkumu sboru	sbor a divize
VKV	1	velitele sboru	sbor a divize
KV	1	výzvy letectva	armáda, sbor, divize
VKV	2—3	letecké podpory	letadla ve vzduchu návodčí
KV	1	velitele divize	divize, bojové skupení, brigáda, velitel dělostřelectva
VKV	1	velitele divize	divize, bojové skupení, brigáda, velitel dělostřelectva
KV	1	průzkumu divize	divize, bojové skupení, prapory, průzkumný prapor
KV	1—2	týlu divize	divize, bojové skupení (brigáda)
KV	1	výstraha divize	všechny útvary do samostatné roty v to
KV	1	leteckých požadavků	divize, bojové skupení (brigáda)
KV	3	velitel bojového skupení (brigády)	bojové skupení, prapory
VKV	3	velitel brigády	bojové skupení, prapory
KV	3	týlová bojová skupení	bojové skupení (brigáda), prapory
VKV	6—12	praporů	prapory, roty
KV	1—2	dělva divize	velitel dělostřelectva, oddíly
VKV	5—7	oddíly	oddíly, baterie
VKV	2—3	řízení spojení	jednotky spojovacího praporu

Celkem

KV 16—18 rádiových sítí;
VKV 20—30 rádiových sítí.

U divize:

- v bojovém skupení (brigádě) jsou dva radiolokátory k pozorování pozemních cílů;
- v tankovém praporu je jeden radiolokátor k pozorování pozemních cílů;
- v průzkumném praporu je jeden radiolokátor k pozorování pozemních cílů;
- v divizním dělostřelectvu je jeden radiolokátor k pozorování pozemních cílů a 3–4 řídicí radiolokátory;
- u lehkého obrněného pluku je jeden radiolokátor k pozorování pozemních cílů v průzkumném praporu;
- u průzkumného dělostřeleckého oddílu je až 6 řídicích radiolokátorů.

V dělostřelecké skupině sboru:

— u oddílu ŘS CORPORAL	1–2 střelecké radiolokátory;
— u oddílu 280mm k	3 sledovací radiolokátory;
— u oddílu HONEST JOHN	1 sledovací radiolokátor.

U protiletadlového dělostřelectva:

— u oddílu ŘS HAWK	10–18 řídicích a střeleckých radiolokátorů;
— u oddílu pl 90 mk	9 řídicích a střeleckých radiolokátorů;
— u oddílu pl 70 mk rovněž	9 řídicích a střeleckých radiolokátorů.

K zabezpečení rádiového a směrového spojení jsou v divizi u bojových skupení (brigád) a praporů k dispozici prostředky k zabezpečení těchto rádiových sítí: (Viz tabulku.)

K zabezpečení těchto rádiových sítí se používá hlavně rádiových stanic AN/GRC 26, AN/DRC 19 a AN/GRC 46.

K zabezpečení rádiového spojení na velmi krátkých vlnách jsou k dispozici různé typy rádiových stanic s výkonem 16 W, frekvenčně modulovaných s telefonním provozem.

Letectvo používá pro spojení u bojových jednotek frekvenčního pásma 220 až 400 MHz a u průzkumných letounů a vrtulníků ještě 100–156 MHz. Na těchto pásmech se používá rádiových stanic s výkonem 2–8 W.

Spojovací prapor divize má k dispozici k zabezpečení směrového spojení řadu směrových stanic ve frekvenčním pásmu 50–600 MHz. Nejrozšířenější je směrová stanice AN/TRC 24.

Samostatné rádiové uzly se u divize zřizují:

- u hlavního velitelského stanoviště;
- u záložního velitelského stanoviště (příp. předsunutého);
- u velitelství dělostřelectva divize;
- u týlového velitelského stanoviště příp. VS podpůrného velitelství;
- u bojových skupení nebo brigád.

V pásmu armádního sboru se mohou vyskytnout další radiotechnické prostředky, především armády.

* * *

Plánování protiradiotechnické činnosti u vševojskové armády

K radiotechnickému průzkumu, ničení, rušení a protiradiolokačnímu maskování je možné u vševojskové armády počítat s těmito silami a prostředky:

— **protirádiový prapor.** Uskutečňuje rádiový průzkum a rušení nepřátelského rádiového spojení a podílí se na protiradiotechnické činnosti v plném rozsahu. Je schopen uskutečňovat doplňkový průzkum a rádiové rušení nepřátelských sítí pracujících na velmi krátkých i krátkých vlnách. K zaměřování nepřátelských rádiových stanic je vybaven rádiovými zaměřovači.

Může plně rušit rádiové spojení jednoho svazku a lehkého obrněného pluku, kromě směrového spojení (jeho možnosti uvádím v příloze 1);

— **rádiová průzkumná jednotka** je prostředek náčelníka průzkumu armády a uskutečňuje základní rádiový průzkum nepřátelského rádiového spojení. Výsledků rádio-

vého průzkumu využívá protiradiový prapor. Oba prostředky jsou trvale ve vzájemné součinnosti;

— **četa radiolokačních pátračů** je prostředek náčelníka průzkumu raketového vojska a dělostřelectva armády. Zpravidla rozvíjí základnu o 3 stanovištích a je schopna v našich podmínkách uskutečňovat průzkum nepřátelských radiolokátorů do hloubky 15–20 km. Podle konfigurace terénu a vzájemné vzdálenosti stanovišť obsáhne základna o 3 stanovištích sektor o šířce 12–20 km;

— **koutové odrážače** se používají k protiradiolokačnímu maskování vojsk a objektů u vševojskových armád;

— **raketové vojsko a dělostřelectvo**. Z dělostřelectva divize a armády lze použít k umlčování radiotechnických cílů poměrně nejvýhodněji 122mm houfnice a na vzdálenost větší 122mm kanónů.

Některé normy ničení:

Předsunuté velitelské stanoviště divize včetně rádiového uzlu o celkové rozloze 3 ha ve vzdálenosti 6–10 km ničíme palebným přepadem oddílu houfnic 122 mm v trvání 6 minut při spotřebě 28 ran na dělo.

Rádiový uzel velitelského stanoviště divize o rozloze přibližně 2 ha ve vzdálenosti 9–10 km je možné zničit obdobně jako předsunuté velitelské stanoviště.

Je-li velitelské stanoviště divize dále než 10 km, je výhodné zničit pouze rádiový uzel o rozloze přibližně 2 ha oddílem 122mm kanónů při spotřebě 0,2 palebného průměru (celkem 600 ran na danou plochu).

Body cíle se umlčují podle běžných norem.

Radiotechnické cíle je možné ničit i raketami s jadernou náplní.

Při použití raket vycházíme z těchto zásad:

— jadernou náplň použít výjimečně, po vyčerpání všech možností zničení cílů jinými prostředky — zejména letectvem;

— zničit velitelské stanoviště i rádiový uzel je třeba s 90% pravděpodobností;

— současné ničení velitelského stanoviště i rádiového uzlu je účelné do stupně armádního sboru;

— je-li dostatečně zjištěn pouze rádiový uzel, tento ničíme úderem menší ráže. Vyřadit celé velitelské stanoviště je nehospodárné.

Některé normy ničení jadernými zbraněmi:

— rádiový uzel divize a armádního sboru do 15 kt;

— AN/MSQ; TACAN do vzdálenosti 70–80 km do 20 kt.

Středisko (stanoviště) řízení a uvědomování taktického letectva, jakož i radiolokátory pozemních vojsk budeme umlčovat raketovými vojsky též výjimečně. Budou ničeny v rámci umlčování hlavních uskupení protivzdušné obrany a polního dělostřelectva. Převážná část těchto cílů bude zpravidla umlčována letectvem a hlavním dělostřelectvem.

Podpůrné letectvo

Jeho použití v rámci operace vševojskové armády zabezpečuje letecká operační skupina.

Centralizované umlčování radiotechnických cílů, především radiolokačních uzlů a jednotlivých prvků naváděcích soustav, je řešeno v rámci frontu velitelem letecké armády vyčleněnými vzlety stíhacího bombardovacího pluku (1–2 vzlety do bližšího úkolu frontu). Kromě těchto vzletů frontového letectva může velitel armády vyčlenit z prostředků plánovaných k podpoře armády síly k ničení dalších radiotechnických cílů, na kterých má zvláštní zájem.

Tento úkol zabezpečí letecká operační skupina.

Některé přibližné normy použití letectva:

K umlčení radiolokátoru je zapotřebí roj stíhačů bombardérů a k umlčení radiolokačního uzlu (střediska nebo stanoviště řízení a uvědomování) letka stíhačů bombardérů.

Úkoly průzkumnému dělostřelectkému leteckému pluku plánuje štáb dělostřelectva v souladu se zámyslem operace. Tento pluk využíváme k doplňkovému průzkumu

radiotechnických cílů zjištěných radiolokačními pátrači a rádiovým průzkumem. Při vyhledávání jednoho cíle je zapotřebí přibližně tří vzletů a na upřesnění cíle je zapotřebí 1—2 vzletů.

Na průzkumu a ničení radiotechnických cílů se také podílejí **vzdušné výsadky a průzkumné skupiny rot zvláštního určení.**

Proti ostatním prostředkům mají tu výhodu, že nemusí znát přesně polohu cíle. Cíl si samy vyhledají, upřesní a zničí jej. Elektronicky složitá a mechanicky zpravidla méně odolná radiotechnická zařízení mohou vyřadit běžnými ručními zbraněmi, granáty a trhavinami nepřekračujícími zpravidla váhu 2 kg. Zejména zranitelné jsou antény a bloky s elektronikami a radiotechnickými součástkami. Také zničení zdroje elektrické energie a přívodových kabelů může na delší dobu vyřadit radiolokátor nebo rádiovou stanici z provozu.

* * *

Plánování a řízení protiradiotechnické činnosti štábem armády.

Protiradiotechnickou činnost plánuje a organizuje operační oddělení armády se složkami štábu. K zabezpečení operace zpracovává plán protiradiotechnické činnosti armády.

Při plánování a řízení protiradiotechnické činnosti je nutné dodržovat tyto zásady:

- protiradiotechnickou činnost organizovat centralizovaně v souladu s plánem operace a charakterem terénu;
- protiradiotechnickou činnost zejména radiotechnické rušení nepřátelských radiotechnických prostředků uskutečňovat účinnou odpovídající technikou; k zabezpečení intenzivního rušení volit vhodný prostor s přiměřenou vzdáleností od cíle s přihlédnutím k parametrum rušeného prostředku a vlastního rušiče a k šíření elektromagnetických vln;
- maximálního účinku v boji proti radiotechnickým prostředkům nepřítele dosahovat vhodnou kombinací všech způsobů radiotechnické činnosti a soustředit úsilí na rozhodující období operace při maximálním využívání momentu překvapení;
- nepřetržitým průzkumem všeho druhu, zvláště radiotechnickým průzkumem získávat neustále konkrétní podklady pro protiradiotechnickou činnost;
- těsnou součinností s druhy vojsk, zejména se štábem raketového vojska a dělostřelectva, ženijního vojska, průzkumným oddělením a leteckou operační skupinou trvale zabezpečovat vzájemnou informovanost a získávat tak podklady pro řízení protiradiotechnické činnosti.

Plán protiradiotechnické činnosti zpracovává operační oddělení armády na základě rozhodnutí velitele armády a odborných směrnic náčelníka oddělení protiradiotechnické služby frontu.

V odborných směrnicích náčelníka oddělení protiradiotechnické služby mohou být řešeny tyto otázky:

- radiotechnická situace nepřítele;
- hlavní úkoly armády, přidělené prostředky, rozdělení cílů k ničení;
- úkoly plněné frontem ve prospěch armády;
- zakázané frekvence;
- způsob hlášení.

Plánovaná opatření zabezpečuje protiradiový prapor na základě nařízení pro protiradiovou činnost.

Operační oddělení při plánování protiradiotechnické činnosti může řešit

s dělostřelectvem a raketovým vojskem:

- průzkum a doplňkový průzkum radiotechnických cílů všeho druhu;
- volbu radiotechnických cílů podle důležitosti určených k ničení raketovým vojskem a dělostřelectvem;
- rozdělení cílů mezi letectvo, raketové vojsko a dělostřelectvo;
- protiradiolokační maskování armádní raketové brigády a oddílů vojskových raket — v rámci komplexního maskování;

s leteckou operační skupinou:

- formou požadavků na front k zabezpečení průzkumu a ničení radiotechnických cílů letectvem (nebylo-li upřesněno ve směrnících náčelníka oddělení protiradiotechnické služby frontu nebo velitelem letecké armády);
- využití vzletů vyčleněných ve prospěch armády na některé důležité radio-technické cíle;

s ženiijním vojskem:

- protiradiolokační maskování vojsk a objektů komplexního maskování;

se spojovacím vojskem:

- převzetí vlastních dopravních údajů (pro protirádiový prapor);
- spojení s protirádiovým praporem;
- stanovení zakázaných sítí (frekvencí);
- materiální otázky protirádiové techniky;

s průzkumným oddělením:

- průzkum radiotechnických cílů všemi druhy průzkumu a jejich případné ničení prostředky náčelníka průzkumu;
- zakázané frekvence nepřítele;
- součinnost mezi protirádiovými a průzkumnými rádiovými jednotkami.

Obsah plánu protiradiotechnické činnosti (viz příloha 2):

- hlavní prvky operačního uskupení armády;
- hlavní prvky operačního uskupení nepřítele;
- podrobná radiotechnická situace nepřítele;
- cíle a prostředky protiradiotechnické činnosti a způsob jejich použití;
- hlavní opatření druhů vojsk plněná v rámci protiradiotechnické činnosti.

Z á v ě r

Protiradiotechnická činnost a její plánování je na stupni vševojskové armády nedílnou součástí činnosti štábu při přípravě každé operace. Dovedné využití sil a prostředků, které se podílejí na protiradiotechnické činnosti může podstatně ovlivnit a dezorganizovat nepřátelský systém velení, snížit možnost efektivního použití jaderných i ostatních zbraní a vhodným protiradiolokačním maskováním zabránit i zbytečným ztrátám našich vojsk.

Soustavné sledování a řešení otázek protiradiotechnické činnosti ve štábu armády, zejména pak při zpracování plánu protiradiotechnické činnosti dává veliteli další účinnou, perspektivní oblast působení na nepřítele k splnění stanovených úkolů velitelem frontu.

Příloha 1

MOŽNOSTI ARMÁDNÍHO PROTIRÁDIOVÉHO PRAPORU

Úkolem protirádiového praporu je rušit spojení nepřítele na krátkovlnném i velmi krátkovlnném pásmu.

Protirádiový prapor „A“ má 4 bojové roty a to 2 protirádiové roty KV a 2 protirádiové roty VKV.

Protirádiová rota KV má tři čety:

1. četa je průzkumná a má k dispozici dva odposlechové vozy pro příjem rádiového provozu v krátkovlnném frekvenčním pásmu. Jeden automobil má 4 pracoviště a je určen ke sluchovému odposlechu. Je vybaven krátkovlnnými přijímači. Pro vnitřní spojení má v soupravě velmi

krátkovlnnou rádiovou stanici. Druhý automobil má 3 pracoviště a je určen k odposlechu radiodálnopisných provozů v krátkovlnném frekvenčním pásmu. K přijímači má přídavky k vyhodnocení dálnopisných kódů a dálnopisné stroje. Vůz má též velmi krátkovlnnou rádiovou stanici pro vnitřní spojení v rotě.

Každé pracoviště obsluhuje jeden voják. Obsazení je počítáno na tři směny.

2. četa je zaměřovací a má naváděcí vůz pro zaměřování a dva zaměřovače s příslušnou spojovací technikou. Naváděcí vůz má 3 pracoviště, která jsou určena k odposlechu zaměřovaného cíle, podle

kterého průzkumník navádí vlastní zaměřovače. Jedno pracoviště je určeno ke spojení se zaměřovačem. Pracoviště jsou vybavena krátkovlnnými přijímači. Zaměřovač je zabudován ve skříňovém přívěsu. Zaměřovače jsou umístovány na vzdálenost 50–60 km od sebe, což dovoluje zaměřovat do hloubky 100–120 km. Přívěs táhne automobil, který má krátkovlnnou stanici. Zaměřovač pracuje v krátkovlnném frekvenčním rozsahu.

3. četa je rušící a má 6 rušičů — vysílačů v krátkovlnném frekvenčním pásmu. Pro přesné navedení rušiče na rádiový signál protivníka je vybavena speciálním přípravkem, který srovná přijímaný signál s vysílaným rušícím signálem na přesnost maximálně ± 10 Hz. Rušič je umístěn ve skříňovém automobilu V3S; v přívěsu je elektrocentrála k napájení elektrických částí rušiče. V soupravě je také velmi krátkovlnná rádiová stanice pro spojení v rádiové síti roty, kde se uskutečňuje navedení rušičů od průzkumných pracovišť.

V každé četě je třeba počítat s dostatečným počtem doprovodných valníkových vozidel, vzhledem k tomu, že v každém speciálním voze může být přepravován pouze omezený počet vojáků.

Protirádiová rota VKV je organizačně složena ze 4 čet. Z toho dvě čety jsou průzkumné a dvě čety rušící ve velmi krátkovlnném pásmu.

1. četa má speciální odposlechový vůz pro příjem rádiového provozu na velmi krátkých vlnových pásmech. Ve voze jsou 4 pracoviště vybavená velmi krátkovlnnými přijímači. V četě je i krátkovlnná rádiová stanice, která slouží k navedení rušičů.

2. četa má k dispozici tentýž speciální odposlechový vůz a 2 vozy se zaměřovači. Odposlechový vůz slouží částečně k doplňkovému průzkumu a částečně k navádění zaměřovačů. Ty pracují ve velmi krátkovlnném pásmu. Pro spojení jsou v četě organicky začleněny 2 krátkovlnné rádiové stanice zabezpečující spojení mezi zaměřovači. Vzdálenost mezi zaměřovači se volí asi 20–30 km, což dovoluje zaměřování do hloubky 40–60 km. Zde je však hloubka zaměřování ovlivněna slyšitelností, neboť velmi krátkovlnné rádiové stanice mají poměrně malý dosah. Při umístění na terénních dominantách se dosah zvětšuje a také bude snadnější jejich zaměření.

3. a 4. četa je stejná, každá má jednu velmi krátkovlnnou rušící soupravu. Ta se skládá ze 3 vysílačů. Každý vysílač dovoluje rušit buď „jednokanálově“ nebo „přehradně“. Vysílače mají elektrocentrálu uvnitř automobilu a jsou schopny pracovat s plným výkonem za jízdy. V soupravě každého rušiče je i krátkovlnná rádiová stanice, která slouží pro spojení s průzkumnými četami v rádiové síti roty, kde se uskutečňuje navedení.

I zde, u protirádiové roty VKV, je třeba kalkulovat s doprovodnými vozidly pro osádky odposlechových vozů.

Kromě těchto bojových rot má prapor spojovací rotu, která je schopna zabezpečit velení praporu a v praporu, dále velitelskou rotu, která zabezpečuje prapor materiálními a tylovými prostředky.

Ve štábu praporu je operační skupina pro řízení a vyhodnocování doplňkového rádiového průzkumu a rušení.

Vyjdeme-li z této cvičné organizace protirádiového praporu „A“ má vševojsková armáda k dispozici:

12 rušičů v krátkovlnném a 12 rušičů ve velmi krátkovlnném frekvenčním pásmu.

Tyto prostředky dovolují rušit v krátkovlnném pásmu 12–18 rádiových sítí (při nasazení obou rot současně), ve velmi krátkovlnném pásmu 12–18 rádiových sítí „jednokanálově“ nebo 18 MHz „přehradově“. To znamená, že prapor má prostředky k zabezpečení rušení hlavních spojů u jednoho nepřátelského svazku, kromě rušení směrových stanic.

Směrové stanice budou rušeny frontovými prostředky.

Umístění součástí praporu je třeba organizovat tímto způsobem:

— vzhledem k tomu, že krátkovlnný rušič je schopen nejpoužívanější rádiovou stanicí u divize, tj. stanicí s výkonem 100 W, zarušit na vzdálenost 50–60 km, je nutné jej umístit v hloubce 10 až 15 km, aby byl schopen rušit i při rychlých postupech vlastního vojska. Pro celkový postup vlastních vojsk je třeba počítat s překračováním KV rot;

— vzhledem k dosahu velmi krátkovlnného rušiče na nejpoužívanější 16W stanicí do 20–25 km, je nutné počítat s jeho umístěním co nejbližší k přednímu okraji fronty, asi v hloubce 3 km. Není třeba počítat s překračováním, poněvadž souprava je schopna pracovat za jízdy. Přemísťovat skokem nebo částečným překračováním je nutné u průzkumné části protirádiových rot VKV.

SCHÉMA PLÁNU PROTIRADIOTECHNICKÉ ČINNOSTI ARMÁDY

SCHVALUJI:

Velitel A

Dne

1. ZÁMYSL

2. HLAVNÍ CÍLE:

3. PROSTŘEDKY

4. TABULKA CÍLŮ

